

for de forskellige Ændringer, som vare foreslaaede af Flertallet, og der er flere af dem, som jeg maa sætte særlig Pris paa. Navnlig skal jeg nævne det, at Lovens Gyldighed begrænses til 6 Aar i to Valgperioder. Jeg hører til dem, som ønske en Kirkeforfatning, og jeg haaber, at der en Gang kommer en saadan. Det forekommer mig, at det, at denne Menighedsraadslov er tidsbegrænset, ogsaa i nogen Maade maa kunne berolige dem, som ønske en Kirkeforfatning, idet Spørgsmaalet om en Kirkeforfatning selvfølgelig drøftes, hver Gang et Menighedsraads-Lovforslag behandles i Rigsdagen. Og den Omstændighed, at de Ord ere udeladte: »indtil en Kirkeforfatningslov er givet«, spiller for mig egentlig ikke nogen Rolle, thi hvis en Kirkeforfatnings Komme eller Ikke-Komme beroede alene paa det, at man havde disse eller lignende Ord staaende i Slutningsparagraffen af en midlertidig Lov, vilde Kirkeforfatningen for længe siden været kommen. I Virkeligheden spiller de nævnte Ord ikke nogen afgørende Rolle; det bliver helt andre Faktorer, som afgøre det, om vi skulle have en Kirkeforfatning eller ikke, det kommer an paa Udviklingen i Kirken, og fordi saadanne Ord staa der, faa vi ikke en Kirkeforfatning en Dag før, end vi vilde faa den, naar de ikke stod der. Et Punkt, som jeg ogsaa sætter særlig Pris paa, er det, at de saakaldte Menighedsnævner eller den Supplering af Menighedsraadene, som skulde gaa forud for Præstevalg, ere gaaede ud. Dermed har man givet Menighedsraadene den Myndighed og det Ansvar, som Menighedsraadene bør have, naar man ellers har valgt dem. Jeg har saa meget mere Grund til at lægge Vægt paa den Indrømmelse, som derved Afsnit IV, det, som omhandler Menighedsraadenes Medvirkning ved Besættelse af Præsteembeder, har faaet nøjagtigt den Affattelse, som dette Ting har ønsket, det skulde have — nøjagtigt denne Affattelse. Man skal ikke indvende herimod, at de Menighedsraad, som her nævnes, dog ere blevne valgte paa en noget anden Maade end den, som Landstingets Flertal hidtil har ønsket dem valgte paa, idet de saakaldte Valgrets- og Valgbarhedsbetingelser ikke fastholdes i dette Forslag i den Form, som Flertallet her særlig har ønsket. Ogsaa jeg vilde have sat Pris paa, om saavel Anmeldelsen til Valglisterne

som den Erklæring, de valgte Menighedsraadsmedlemmer skulde aflægge, kunde have haft et mere kirkeligt Præg; men jeg tror ikke, at de Personer, der optages paa Valglisterne, eller de Mænd, som vælges til Medlemmer af Menighedsraadene, vilde blive andre ved det ene Forslags Vedtagelse, end ved det andets. Jeg tror ikke, at disse saakaldte Valgrets- og Valgbarhedsbetingelser i Virkeligheden ville have nogen praktisk Betydning for Sættelsen af Menighedsraadene, eller rettere sagt, jeg er vis paa, at de ikke ville have det. Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Holstein-Holsteinborg) lagde særlig Vægt paa, at Begyndelsen af den Erklæring, som de valgte Menighedsraadsmedlemmer skulde aflægge, var bleven udeladt i Flertallets Forslag. Jeg maa sige, at jeg synes ikke, at det i Virkeligheden kommer til at forandre disse Erklæringers kirkelige Karakter. Denne rent personlige Udtalelse forekommer mig ikke at have den Vægt ved denne Lejlighed, og navnlig ikke efter at det ærede 2det Medlem for 3die Kreds har givet en Fortolkning af disse Begyndelsesord, en Fortolkning, som gik ud paa, at der ikke deri skulde ligge en Udtalelse om et personligt Gudsforhold. Naar man opfatter Erklæringens Begyndelse paa den Maade, det ærede Medlem opfatter den paa, kan jeg ikke indse, at det skulde have nogen afgørende Betydning, at den er udeladt. Saa lægger jeg desuden meget stor Vægt paa, at hvis dette Lovforslag vedtages, gives der dog Præsterne et Lønningstillæg af 25,000 Kr. Man siger, det er altfor lidt. Ja, jeg kunde ønske, at det var mere, men det er i alt Fald en Begyndelse til i Virkeligheden at indfri det Løfte, som man saa ofte har udtalt overfor Præstestanden, at nu skulde der snart komme lidt til Hjælp til Lønningerne. Hidtil har det kun været Ord — Ord — Ord og ikke andet. At lade Præsterne forblive uden Lønningstillæg af rent teoretiske Grunde og trøste dem med, at der samtidig med, at der kommer en Valglov, skal komme en Lønningslov eller omvendt, at der samtidig med, at der kommer en Lønningslov, skal komme en Valglov, synes jeg næsten er at give Præsterne Stene i Stedet for Brød. At Præsterne trænge til Tillæg nu, og at det fra deres Side er et Retfærdighedskrav, at det gives